

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 19ης Απριλίου 2005*

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-380/02 και T-128/03,

Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH, με έδρα το Linz (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τους G. Secklehner και C. Ofner, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους J. Weberndörfer και G. Schneider,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου, στην υπόθεση T-128/03:

Chipita International SA, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον P. Hoffmann, δικηγόρο,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Σεπτεμβρίου 2002 (υπόθεση R 26/2001-1), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, και, αφετέρου, της αποφάσεως της 13ης Φεβρουαρίου 2003 ή/και της αποφάσεως της 13ης Μαρτίου 2003 του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ (υπόθεση R 1124/2000-1) που αφορούν διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH και της Chipita International SA,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τον Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, και τις Μ. Ε. Martins Ribeiro και Κ. Jürimäe, δικαστές,

γραμματέας: Ι. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Ο κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, περιέχει τις ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 59

Προθεσμία και τύπος

Η προσφυγή πρέπει να ασκηθεί εγγράφως ενώπιον του Γραφείου εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα της κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης. Η προσφυγή θεωρείται ότι έχει ασκηθεί μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής. Εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης, πρέπει να κατατεθεί γραπτώς υπόμνημα που να εκθέτει τους λόγους της προσφυγής.

[...]

Άρθρο 77

Κοινοποίηση

Το Γραφείο κοινοποιεί αυτεπάγγελτα όλες τις αποφάσεις και κλητεύσεις για εμφάνιση ενώπιόν του, καθώς και τις γνωστοποιήσεις που αποτελούν αφετηρία προθεσμιών ή των οποίων η κοινοποίηση προβλέπεται από άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού ή από τον εκτελεστικό κανονισμό, ή διατάσσεται από τον πρόεδρο του Γραφείου.

Άρθρο 78

Επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (restitutio in integrum)

1. Ο καταθέτης ή ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος ή οποιοσδήποτε άλλος διάδικος σε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου ο οποίος, παρότι επέδειξε όλη την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις, δεν μπόρεσε να τηρήσει μια προθεσμία έναντι του Γραφείου, αποκαθίσταται, μετά από αίτηση, στα δικαιώματά του εάν το κώλυμα είχε ως άμεση συνέπεια, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, την απώλεια δικαιώματος ή ένδικου μέσου.

2. Η αίτηση πρέπει να υποβληθεί εγγράφως εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παύση του κωλύματος. Η μη διενεργηθείσα πράξη πρέπει να διενεργηθεί μέσα στην προθεσμία αυτή. Η αίτηση είναι παραδεκτή μόνον εντός προθεσμίας ενός έτους από τη λήξη της μη τηρηθείσας προθεσμίας. Σε περίπτωση που δεν υποβλήθηκε η αίτηση ανανέωσης της καταχώρησης ή δεν καταβλήθηκε το τέλος της ανανέωσης, η πρόσθετη προθεσμία των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 47, παράγραφος 3, τρίτη φράση, αφαιρείται από την περίοδο του ενός έτους.

[...]

4. Το τμήμα που είναι αρμόδιο να αποφασίσει για τη μη διενεργηθείσα πράξη αποφασίζει και για την αίτηση.

[...]»

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), περιέχει τις ακόλουθες διατάξεις:

«Κανόνας 49

Απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης

1. Αν η προσφυγή αντιβαίνει στα άρθρα 57, 58 και 59 του κανονισμού και στον κανόνα 48, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, το τμήμα προσφυγών την απορρίπτει ως απαράδεκτη εκτός αν οι ελλείψεις θεραπευτούν πριν λήξει η σχετική προθεσμία που προβλέπεται από το άρθρο 59 του κανονισμού.

[...]

3. Αν το τέλος προσφυγής καταβληθεί μετά τη λήξη της προθεσμίας για υποβολή προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού, η προσφυγή λογίζεται ως μη υποβληθείσα και το τέλος επιστρέφεται στον προσφεύγοντα

[...]

Κανόνας 61

Γενικές διατάξεις που ισχύουν για τις κοινοποιήσεις

1. Στις διαδικασίες ενώπιον του Γραφείου, αποτελεί αντικείμενο κοινοποίησης εκ μέρους του Γραφείου είτε το πρωτότυπο του εγγράφου, είτε επικυρωμένο αντίγραφο ή αντίγραφο το οποίο φέρει τη σφραγίδα του Γραφείου, είτε έντυπο που παράγεται από υπολογιστή και φέρει αυτή τη σφραγίδα. Τα αντίγραφα των εγγράφων που υποβάλλουν οι διάδικοι δεν χρειάζονται θεώρηση από το Γραφείο.

2. Η κοινοποίηση πραγματοποιείται:

- α) ταχυδρομικώς σύμφωνα με τον κανόνα 62·
- β) με άμεση επίδοση σύμφωνα με τον κανόνα 63·
- γ) με κατάθεση στην ταχυδρομική θυρίδα στο Γραφείο σύμφωνα με τον κανόνα 64 ή
- δ) με τηλεομοιοτυπία και άλλα τεχνικά μέσα σύμφωνα με τον κανόνα 65·
- ε) με κοινοποίηση σύμφωνα με τον κανόνα 66.

Κανόνας 62

Κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου

1. Οι αποφάσεις των οποίων η έκδοση αποτελεί αφετηρία προθεσμίας για προσφυγή, οι κλητεύσεις και όσα έγγραφα καθορίζονται από τον πρόεδρο του Γραφείου, κοινοποιούνται με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής. Οι αποφάσεις και ανακοινώσεις που αποτελούν αφετηρία άλλης προθεσμίας επιδίδονται με συστημένη επιστολή, εφόσον ο πρόεδρος του Γραφείου δεν ορίζει άλλως. Όλες οι άλλες ανακοινώσεις γίνονται με απλή επιστολή.

[...]

Κανόνας 65

Κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία και άλλα τεχνικά μέσα

1. Η κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία πραγματοποιείται με διαβίβαση είτε του πρωτοτύπου είτε αντιγράφου τους προς κοινοποίηση εγγράφου, όπως προβλέπεται από τον κανόνα 61, παράγραφος 1. Τις λεπτομέρειες αυτής της διαβίβασης καθορίζει ο πρόεδρος του Γραφείου.

[...]

Κανόνας 68

Πλημμελής κοινοποίηση

Όταν ένα έγγραφο έχει παραληφθεί από τον παραλήπτη, ακόμη και αν το Γραφείο δεν είναι σε θέση να αποδείξει τη νομότυπη κοινοποίηση του εγγράφου ή ότι τηρήθηκαν οι διατάξεις περί κοινοποίησης, λογίζεται ότι το εν λόγω έγγραφο κοινοποιήθηκε κατά την ημερομηνία την οποία το Γραφείο θεωρεί ως ημερομηνία παραλαβής.

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς

- 3 Στις 16 Σεπτεμβρίου 1997, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού 40/94. Στο έντυπο της αιτήσεως περιλαμβάνονταν, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία του εκπροσώπου της προσφεύγουσας με αναγραφή του αριθμού της τηλεομοιοτυπικής συσκευής του.
- 4 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο PAN & CO, για προϊόντα και υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 11, 30, 35, 37 και 42, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

- 5 Η αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 54/98 της 20ής Ιουλίου 1998.
- 6 Στις 19 Οκτωβρίου 1998, η Chipita International SA (στο εξής: παρεμβαίνουσα) άσκησε ανακοπή βάσει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, η οποία πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό Β 92 413. Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο κίνδυνος συγχύσεως, που διαλαμβάνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μεταξύ του αιτηθέντος σήματος και της αιτήσεως καταχώρισης κοινοτικού σήματος της παρεμβαίνουσας. Η τελευταία αυτή αίτηση, που κατατέθηκε στις 30 Αυγούστου 1996 για προϊόντα υπαγόμενα στην κλάση 30 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, αφορά το ακόλουθο σήμα:

- 7 Η ανακοπή στρεφόταν αποκλειστικά κατά της καταχώρισης του λεκτικού σημείου PAN & CO για προϊόντα υπαγόμενα στην προαναφερθείσα κλάση.
- 8 Με την απόφαση 799/1999, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος της προσφεύγουσας, αλλά μόνον όσον αφορά τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στην κλάση 30 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.
- 9 Με τηλεομοιοτυπία της 21ης Φεβρουαρίου 2000, το ΓΕΕΑ ζήτησε από την προσφεύγουσα να καταβάλει το τέλος καταχώρισης.

- 10 Κατόπιν τηλεφωνικής συνομιλίας μεταξύ ενός υπαλλήλου του ΓΕΕΑ και του εκπροσώπου της προσφεύγουσας, η απόφαση του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999 διαβιβάστηκε στον εκπρόσωπο αυτόν με ηλεκτρονική επιστολή της 25ης Απριλίου 2000.
- 11 Με επιστολή της 23ης Ιουνίου 2000, την οποία το ΓΕΕΑ έλαβε στις 26 Ιουνίου 2000, η προσφεύγουσα κατέθεσε αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, σύμφωνα με το άρθρο 78 του κανονισμού 40/94, καθώς και αίτηση προσβάσεως στον φάκελο και επιστροφής των εξόδων στα οποία είχε υποβληθεί.
- 12 Προς στήριξη της αιτήσεώς της περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι δεν είχε ενημερωθεί από το ΓΕΕΑ σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής Β 92 413 και ότι έλαβε γνώση της διαδικασίας αυτής μόνον όταν της ζητήθηκε να καταβάλει το τέλος καταχωρίσεως. Λόγω της καταστάσεως αυτής, δεν μπόρεσε να τηρήσει την προθεσμία σχετικά με την κατάθεση παρατηρήσεων επί της ανακοπής κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, καθώς και την προθεσμία σχετικά με την προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999. Ζήτησε να αποκατασταθεί στα δικαιώματά της στο στάδιο που βρισκόταν η διαδικασία ένα έτος πριν από την κατάθεση της αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και υπέβαλε, σε παράρτημα στην εν λόγω αίτηση, παρατηρήσεις επί της ανακοπής που άσκησε η παρεμβαίνουσα.
- 13 Με την ίδια αυτή επιστολή, η προσφεύγουσα ζήτησε επιπλέον να θεωρηθούν οι παρατηρήσεις της ως προσφυγή κατά της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, αν το ΓΕΕΑ θεωρούσε ότι είναι αδύνατο να την αποκαταστήσει στα δικαιώματά της, και συνήψε μία επιταγή για την πληρωμή του τέλους προσφυγής.
- 14 Με την απόφαση 2480/2000, της 25ης Οκτωβρίου 2000, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι ήταν αναρμόδιο, βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, να αποφανθεί επί της αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, καθόσον αυτή αφορούσε τη μη τήρηση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεώς του της 22ας Σεπτεμβρίου 1999. Απέρριψε κατά τα λοιπά την αίτηση ως απαράδεκτη, καθόσον είχε κατατεθεί ένα έτος και πλέον

μετά τη λήξη, στις 6 Φεβρουαρίου 1999, της μη τηρηθείσας προθεσμίας, ήτοι της προθεσμίας των τριών μηνών που το ΓΕΕΑ έταξε στην προσφεύγουσα, με ανακοίνωση της 6ης Νοεμβρίου 1998, για την κατάθεση των παρατηρήσεών της επί της ανακοπής. Το τμήμα ανακοπών έκρινε επίσης ότι η αίτηση δεν ήταν εν πάση περιπτώσει βάσιμη, καθόσον τα στοιχεία που αφορούσαν τη διαδικασία ανακοπής B 92 413 είχαν δεόντως διαβιβαστεί στην προσφεύγουσα.

- 15 Με επιστολή της 29ης Νοεμβρίου 2000, το ΓΕΕΑ πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι η από 23 Ιουνίου 2000 αίτησή της θα αντιμετωπιστεί επίσης ως προσφυγή κατά της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999 (υπόθεση R 1124/2000-1).
- 16 Στις 2 Ιανουαρίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως 2480/2000 του τμήματος ανακοπών, της 25ης Οκτωβρίου 2000 (υπόθεση R 26/2001-1).
- 17 Στις 2 Αυγούστου 2002, το ΓΕΕΑ κάλεσε την προσφεύγουσα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των αναφορών περί ορθής διαβιβάσεως που εκτύπωσε η συσκευή τηλεομοιοτυπίας, αφενός, της ανακοινώσεως της 6ης Νοεμβρίου 1998 με την οποία κοινοποιήθηκε η ανακοπή και κλήθηκε η προσφεύγουσα να υποβάλει παρατηρήσεις επί της ανακοπής εντός προθεσμίας τριών μηνών και, αφετέρου, της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999. Η προσφεύγουσα ανταποκρίθηκε στην αίτηση αυτή με επιστολή της 2ας Οκτωβρίου 2002.
- 18 Με απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2002, το πρώτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της αποφάσεως 2480/2000 του τμήματος ανακοπών, της 25ης Οκτωβρίου 2000, με το αιτιολογικό ότι η αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση δεν είχε κατατεθεί εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο κανονισμός 40/94.

- 19 Η απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 26ης Σεπτεμβρίου 2002, αφού διαβιβάστηκε για ενημέρωση στην προσφεύγουσα με τηλεομοιοτυπία της 2ας Οκτωβρίου 2002, κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα, με αποστολή στον εκπρόσωπό της συστημένης επιστολής με βεβαίωση παραλαβής, η οποία υπεγράφη δεόντως στις 10 Οκτωβρίου 2002.
- 20 Με απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2003, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 19 Φεβρουαρίου 2003, το πρώτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, με το αιτιολογικό ότι η εν λόγω προσφυγή δεν είχε ασκηθεί εντός της προθεσμίας του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, η οποία έληξε στις 22 Νοεμβρίου 1999.
- 21 Με απόφαση της 13ης Μαρτίου 2003, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 24 Μαρτίου 2003, το πρώτο τμήμα προσφυγών διόρθωσε την προαναφερθείσα απόφαση θεωρώντας, μεταξύ άλλων, ότι η εν λόγω προσφυγή λογιζόταν ως μη υποβληθείσα, βάσει του κανόνα 49, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 22 Με δικόγραφα που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Δεκεμβρίου 2002 και στις 18 Απριλίου 2004 και τα οποία πρωτοκολλήθηκαν, αντιστοίχως, υπό τους αριθμούς T-380/02 και T-128/03, η προσφεύγουσα άσκησε τις υπό κρίση προσφυγές.
- 23 Το ΓΕΕΑ κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Ιουλίου 2003 στην υπόθεση T-380/02 και στις 11 Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-128/03.

- 24 Η παρεμβαίνουσα κατέθεσε, στις 18 Αυγούστου 2003, στην υπόθεση Τ-128/03, υπόμνημα αντικρούσεως με το οποίο ζήτησε την αναστολή της διαδικασίας εν αναμονή της εκδοθησομένης στην υπόθεση Τ-380/02 απόφασης. Η προσφεύγουσα και το ΓΕΕΑ αντιτάχθηκαν στην αίτηση περί αναστολής και δήλωσαν αντιθέτως ότι επιθυμούσαν τη συνεδίαση των ως άνω δύο υποθέσεων.
- 25 Με διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 3ης Φεβρουαρίου 2004, αποφασίστηκε η συνεδίαση των υποθέσεων Τ-380/02 και Τ-128/03 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 26 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να κινήσει την προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις και να προσκομίσουν έγγραφα, πράγμα το οποίο αυτοί έπραξαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 27 Η προσφεύγουσα και το ΓΕΕΑ αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Δεκεμβρίου 2004.
- 28 Κατά την ως άνω επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι ζητούσε, στην υπόθεση Τ-380/02, την ακύρωση της απόφασης του τμήματος προσφυγών της 26ης Σεπτεμβρίου 2002 και όχι της 2ας Οκτωβρίου 2002, όπως εσφαλμένα είχε αναφέρει με το δικόγραφο της προσφυγής. Το ΓΕΕΑ δεν διατύπωσε συναφώς καμία παρατήρηση.
- 29 Στην υπόθεση Τ-380/02, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 26ης Σεπτεμβρίου 2002,

— να κρίνει ότι το καθού οφείλει να «προβεί στην επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση».

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

30 Στην υπόθεση T-128/03, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 13ης Φεβρουαρίου 2003 ή/και την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 13ης Μαρτίου 2003,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

31 Σε αμφότερες τις υποθέσεις, το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επιχειρήματα των διαδίκων

Υπόθεση T-380/02

- 32 Η προσφεύγουσα εξηγεί, καταρχάς, ότι, αφού έλαβε στις 21 Φεβρουαρίου 2000 αίτηση του ΓΕΕΑ για την καταβολή του τέλους καταχωρίσεως, αντιλήφθηκε ότι έλειπε μια κλάση προϊόντων σε σχέση με αυτό το οποίο είχε ζητήσει. Αναφέρει ότι, μετά από αιτήσεις παροχής εξηγήσεων, το ΓΕΕΑ της απέστειλε, με ηλεκτρονική επιστολή της 25ης Απριλίου 2000, την απόφαση 799/1999 του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, πράγμα το οποίο της παρέσχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση της υπάρξεως ανακοπής κατά της αιτήσεώς της περί καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.
- 33 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι πληροφορήθηκε τη διεξαγωγή της διαδικασίας ανακοπής μέσω της αναγνώσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών της 25ης Οκτωβρίου 2000, η οποία κάνει λόγο για τέσσερα έγγραφα τα οποία της διαβίβασε το ΓΕΕΑ, ήτοι:
- μια τηλεομοιοτυπία της 6ης Νοεμβρίου 1998, με την οποία της κοινοποιήθηκε η ανακοπή και τάχθηκε προθεσμία τριών μηνών, λήγουσα συνεπώς στις 6 Φεβρουαρίου 1999, για την υποβολή ενδεχομένων παρατηρήσεων,

- μια τηλεομοιοτυπία της 3ης Ιουνίου 1999, που την πληροφορούσε ότι το προγενέστερο σήμα στο οποίο στηριζόταν η ανακοπή είχε εν τω μεταξύ καταχωριστεί στο μητρώο των κοινοτικών σημάτων και ότι επρόκειτο να ληφθεί απόφαση με βάση τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία και μόνο,

- μια τηλεομοιοτυπία της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία της κοινοποιήθηκε η απόφαση 799/1999 του τμήματος ανακοπών της ίδιας ημερομηνίας,

- μια τηλεομοιοτυπία της 11ης Ιανουαρίου 2000, με την οποία της κοινοποιήθηκε η θέση σε ισχύ της προαναφερθείσα αποφάσεως και τάχθηκε προθεσμία τριών μηνών για την κατάθεση αιτήσεως μερικής τροποποίησης της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

34 Κανένα όμως από τα έγγραφα αυτά δεν περιήλθε στο γραφείο του εκπροσώπου της προσφεύγουσας, του οποίου η εσωτερική οργάνωση αποκλείει κάθε δυνατότητα απώλειας εγγράφων και μάλιστα τεσσάρων. Έτσι, η προσφεύγουσα στερήθηκε το δικαίωμα ακροάσεως, στον βαθμό που της ήταν αδύνατον να έλθει σε επαφή με την ανακόπτουσα κατά την περίοδο συμβιβασμού, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της ή να ασκήσει εμπροθέσμως προσφυγή κατά της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, μολοντί επέδειξε την επιβαλλόμενη από τις περιστάσεις επιμέλεια, στερήθηκε τη δυνατότητα να τηρήσει τις προθεσμίες που καθόρισε το ΓΕΕΑ, πράγμα το οποίο δικαιολογεί την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

35 Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι το γεγονός ότι αγνοούσε την κατάσταση της διαδικασίας ανακοπής ήταν ακριβώς ο λόγος για τον οποίο ζήτησε από το ΓΕΕΑ να αποκατασταθεί στα δικαιώματά της στο στάδιο στο οποίο βρισκόταν η διαδικασία ένα έτος πριν από την κατάθεση της αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

- 36 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι η θέση του ΓΕΕΑ ότι οι προθεσμίες εντός των οποίων μπορεί να προσβληθεί η ανακοπή είχαν λήξει πλέον του ενός έτους πριν από την υποβολή της αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 37 Συναφώς, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι στις 26 Ιουνίου 1999, ήτοι ένα έτος πριν από την κατάθεση της προαναφερθείσας αιτήσεως, το ΓΕΕΑ δεν είχε ακόμη αποφανθεί επί της ανακοπής και η διαδικασία ανακοπής δεν περατώθηκε παρά με την απόφαση του αρμοδίου τμήματος. Ισχυρίζεται ότι, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως αυτής, παρήρχοντο προθεσμίες, υπό την έννοια των «περιόδων» ή «χρονικών διαστημάτων», εντός των οποίων θα μπορούσε να προβεί σε διαδικαστικές πράξεις, όπως είναι η αίτηση αναστολής της διαδικασίας ανακοπής, η ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως ή ο περιορισμός των προϊόντων και υπηρεσιών που καλύπτει το αιτούμενο σήμα, ή να έλθει σε συνδιαλλαγή με την ανακόπτουσα. Υπό τις συνθήκες αυτές, θα μπορούσε, κατά την προσφεύγουσα, να της είχε χορηγηθεί η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, παρατηρουμένου ότι απώλεσε επίσης τη δυνατότητα ασκήσεως του δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 38 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, τρίτον, ότι το ΓΕΕΑ δεν απέδειξε ότι τα τέσσερα επίμαχα έγγραφα κοινοποιήθηκαν πράγματι στον εκπρόσωπό της, καθόσον είναι συναφώς ανεπαρκής η προσκόμιση δύο αναφορών περί διαβίβασεως, δεδομένου ότι η διαβίβαση των τηλεμοιοτυπιών μπορεί να ήταν ελαττωματική. Υποστηρίζει ότι οι αναφορές περί διαβίβασεως τηλεμοιοτυπίας εν γένει και ειδικότερα αυτές του ΓΕΕΑ δεν είναι σε καμία περίπτωση πρόσφορες για την απόδειξη μιας κοινοποιήσεως. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, η περιοριστική ερμηνεία του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94 την οποία δέχθηκε το τμήμα προσφυγών απαλείφει κάθε δυνατότητα επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, υπό την έννοια ότι, αν κανένα έγγραφο δεν κοινοποιήθηκε, η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση ουδέποτε θα ήταν δυνατή, δεδομένου ότι καμία προθεσμία δεν θα άρχιζε να τρέχει ελλείψει κοινοποιήσεως.
- 39 Η προσφεύγουσα παρατηρεί, τέλος, ότι το τμήμα ανακοπών δεν αποφάνθηκε, με την από 25 Οκτωβρίου 2000 απόφασή του, επί της επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση σχετικά με την λήξασα προθεσμία ασκήσεως προσφυγής και αναφέρει ότι ζήτησε εγγράφως από το ΓΕΕΑ, στις 22 Νοεμβρίου 2000, να υπάρξει απόφαση επί του τμήματος αυτού της αιτήσεως.

- 40 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών απέρριψε την αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 78, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 40/94, στον βαθμό που η εν λόγω αίτηση κατατέθηκε ένα και πλέον έτος μετά τη λήξη της μη τηρηθείσας προθεσμίας, ήτοι στις 6 Φεβρουαρίου 1999.

Υπόθεση T-128/03

- 41 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις αιτιάσεις προς στήριξη του ακυρωτικού αιτήματός της.
- 42 Προσάπτει, καταρχάς, στο τμήμα προσφυγών ότι τροποποίησε ουσιωδώς τόσο το σκεπτικό όσο και το διατακτικό της αρχικής αποφάσεώς του της 13ης Φεβρουαρίου 2003, τούτο δε κατά παράβαση του κανόνα 53 του κανονισμού 2868/95 ο οποίος επιτρέπει μόνο τη διόρθωση των προφανών ανακρίβειών. Η διόρθωση αυτή πρέπει να θεωρηθεί άκυρη πράξη από νομική άποψη.
- 43 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι το ΓΕΕΑ δεν προέβη σε ορθή κοινοποίηση των ανακοινώσεων και αποφάσεών του.
- 44 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι το ΓΕΕΑ δεν έχει απόλυτη ελευθερία επιλογής όσον αφορά τους τρόπους κοινοποιήσεως που απαριθμεί ο κανόνας 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 και ότι θα έπρεπε εν προκειμένω να συμμορφωθεί προς τον κανόνα 62, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ο οποίος προβλέπει κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου.

- 45 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι, ως απόδειξη της κοινοποιήσεως των τεσσάρων εγγράφων που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 33 ανωτέρω, τα οποία ουδέποτε έλαβε, το ΓΕΕΑ απλώς προσκομίζει κάποιες αναφορές διαβίβασεως τηλεομοιοτυπιών οι οποίες δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να αποτελέσουν απόδειξη νομότυπης κοινοποιήσεως. Πρόκειται απλώς για ενδείξεις κοινοποιήσεως.
- 46 Επιπλέον, η μία από τις αναφορές αυτές, ήτοι εκείνη που αφορά την ανακοίνωση της 6ης Νοεμβρίου 1998 σχετικά με την ύπαρξη ανακοπής κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, είναι προδήλως εσφαλμένη, στον βαθμό που σ' αυτή δεν εμφανίζεται το τηλεφωνικό πρόθεμα της Αυστρίας. Το «ΟΚ» που εμφανίζεται στην εν λόγω αναφορά αποδεικνύει ότι μπορεί να εκτυπωθεί επιβεβαίωση ορθής εκπομπής ακόμη και σε περίπτωση σφάλματος κατά τη διαβίβαση μέσω τηλεομοιοτυπικής συσκευής. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, στην από 13 Φεβρουαρίου 2003 απόφασή του, το τμήμα προσφυγών ουδόλως αναφέρεται στην επίμαχη αναφορά και εξετάζει μόνο την επιβεβαιωτική αναφορά σχετικά με τη διαβίβαση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999.
- 47 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, η εμπειρία καταδεικνύει ότι είναι δυνατόν να υπάρχει αναφορά που να επιβεβαιώνει την εκπομπή και η τηλεομοιοτυπία να μην έχει φθάσει ποτέ στον παραλήπτη.
- 48 Περαιτέρω, από την εξέταση των πρακτικών διαφόρων εθνικών γραφείων και του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας προκύπτει ότι η αποστολή επίσημων ανακοινώσεων, τουλάχιστον εκείνων που προκαλούν την έναρξη μιας προθεσμίας, μέσω ταχυδρομείου ή μέσω τηλεομοιοτυπικών συσκευών με πρόσθετους μηχανισμούς ασφαλείας, αντιστοιχεί όχι μόνο στους ευρωπαϊκούς αλλά και στους διεθνείς νομικούς κανόνες. Όταν ένα έγγραφο αποστέλλεται μόνο με τηλεομοιοτυπία, ουδέποτε μπορεί να προσκομιστεί η απόδειξη ορθής κοινοποιήσεως.
- 49 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, υπό την έννοια ότι η πρόσβαση στον φάκελο της διαδικασίας ανακοπής, την οποία ζήτησε στις 12 Ιουλίου 2002, ουδέποτε της επετράπη.

- 50 Το ΓΕΕΑ ζητεί την απόρριψη του συνόλου των αιτιάσεων που πρόβγαλε η προσφεύγουσα ως αβάσιμων.
- 51 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών θεώρησε, με την απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2003, ότι οι υφιστάμενες ενδείξεις ήσαν επαρκείς για να αποδειχθεί ότι η απόφαση του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999 κοινοποιήθηκε πράγματι αυθημερόν στην προσφεύγουσα και ότι, κατά συνέπεια, η προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως αυτής ήταν απαράδεκτη.
- 52 Η παρεμβαίνουσα παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία, ειδικότερα δε αντίγραφα των ημερολογίων εκπομπής και λήψης της τηλεομοιοτυπικής συσκευής, που να αναιρούν το υποστατό της προαναφερθείσας κοινοποιήσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 53 Δεν αμφισβητείται ότι τόσο η αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση όσο και η προσφυγή κατά της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία έγινε δεκτική η ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, απορρίφθηκαν με το αιτιολογικό ότι δεν είχαν ασκηθεί εντός των προβλεπομένων προς τούτο προθεσμιών. Συγκεκριμένα, το ΓΕΕΑ θεώρησε ότι οι επίμαχες προθεσμίες είχαν αρχίσει να τρέχουν από της κοινοποιήσεως στην προσφεύγουσα, με τηλεομοιοτυπίες, της ανακοινώσεως της 6ης Νοεμβρίου 1998, που την πληροφορούσε σχετικά με την ύπαρξη ανακοπής κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος που είχε υποβάλει και σχετικά με την έναρξη προθεσμίας τριών μηνών για την υποβολή ενδεχομένων παρατηρήσεων, και της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, η οποία συνοδευόταν από επιστολή που την πληροφορούσε ότι κατά της αποφάσεως αυτής μπορούσε να ασκηθεί προσφυγή εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

- 54 Πέραν του γεγονότος ότι ισχυρίζεται ότι δεν έλαβε καμία από τις τηλεομοιοτυπίες αυτές, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ΓΕΕΑ θα έπρεπε να συμμορφωθεί προς τον κανόνα 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, που προβλέπει κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου, και ότι οι αναφορές διαβίβασης τηλεομοιοτυπιών δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να αποτελέσουν απόδειξη νομότυπης κοινοποιήσεως, η οποία και μόνο μπορεί να προκαλέσει την έναρξη των προθεσμιών.
- 55 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο αποδεικτικός χαρακτήρας αποστολής πραγματοποιηθείσας με τηλεομοιοτυπία εξαρτάται τόσο από τον βαθμό στον οποίο απαιτείται η τήρηση τύπου για την εν λόγω πράξη βάσει των εφαρμοστέων διατάξεων, όσο και από τις συνθήκες χρήσεως του μέσου διαβίβασης αυτού καθεαυτό, πρέπει δε επίσης να υπομνησθεί ότι, γενικώς, η αποστολή με τηλεομοιοτυπία ουδόλως θίγει τα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα της πράξεως. Όταν οι εφαρμοστέες διατάξεις επιβάλλουν την τήρηση ιδιαίτερου τύπου για ορισμένες πράξεις, πρέπει να εξακριβώνεται αν η διαβίβασή τους με τηλεομοιοτυπία είναι συμβατή προς τις εν λόγω διατάξεις (απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Ιουνίου 2002, C-398/00, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-5643, σκέψεις 21 και 22).
- 56 Στην υπό κρίση περίπτωση, ο κανόνας 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 αναφέρει τους διάφορους τρόπους κοινοποιήσεως των αποφάσεων και των ανακοινώσεων του ΓΕΕΑ, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η διαβίβαση με τηλεομοιοτυπία. Έκαστο των εν λόγω μέσων διαβίβασης αποτελεί αντικείμενο ειδικής διατάξεως, που προβλέπει τις προϋποθέσεις και τους λεπτομερείς κανόνες που προσιδιάζουν στο μέσο αυτό.
- 57 Έτσι, η κοινοποίηση με δημοσίευση στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων*, που διαλαμβάνεται στον κανόνα 66 του κανονισμού 2868/95, μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον αν δεν μπορεί να προσδιοριστεί η διεύθυνση του παραλήπτη ή αν δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί η προβλεπόμενη στον κανόνα 62, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού κοινοποίηση, ακόμη και μετά τη δεύτερη προσπάθεια του ΓΕΕΑ. Η κοινοποίηση με κατάθεση σε ταχυδρομική θυρίδα στο ΓΕΕΑ, που προβλέπεται στον κανόνα 64 του κανονισμού 2868/95, προϋποθέτει προφανώς ότι ο παραλήπτης διαθέτει τέτοια θυρίδα, στην οποία πρόκειται να εναποτεθεί το προς κοινοποίηση έγγραφο.

- 58 Όσον αφορά την κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία, ο κανόνας 65 του κανονισμού 2868/95 προβλέπει ότι αυτή πραγματοποιείται με διαβίβαση είτε του πρωτοτύπου είτε αντιγράφου του προς κοινοποίηση εγγράφου, όπως προβλέπεται στον κανόνα 61, παράγραφος 1. Η τελευταία αυτή διατύπωση συνεπάγεται, λόγω του γενικού χαρακτήρα της, ότι ο τρόπος αυτός κοινοποίησης μπορεί να εφαρμοστεί ανεξάρτητα από τη φύση του προς κοινοποίηση εγγράφου. Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννύεται από το γράμμα του άρθρου 1 της αποφάσεως ΕΧ-97-1 του ΓΕΕΑ, της 1ης Απριλίου 1997, περί καθορισμού της μορφής των αποφάσεων, ανακοινώσεων και κοινοποιήσεων του ΓΕΕΑ, η οποία ορίζει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αναφέρεται η ονομασία της υπηρεσίας ή του τμήματος του ΓΕΕΑ, καθώς και το όνομα του αρμοδίου ή των αρμοδίων υπαλλήλων, «όταν μια απόφαση, ανακοίνωση ή κοινοποίηση του [ΓΕΕΑ] διαβιβάζεται με τηλεομοιοτυπία». Η διαβίβαση μέσω τηλεομοιοτυπικής συσκευής μπορεί συνεπώς να αφορά κάθε απόφαση ή ανακοίνωση του ΓΕΕΑ.
- 59 Όσον αφορά την κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου, ο κανόνας 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 προβλέπει διαφορετική μεταχείριση ανάλογα με τη φύση της κοινοποιούμενης πράξεως. Πρέπει να υπομνησθεί, συγκεκριμένα, ότι σύμφωνα με τον κανόνα αυτόν οι αποφάσεις των οποίων η έκδοση αποτελεί αφετηρία προθεσμίας για προσφυγή, οι κλητεύσεις και όσα έγγραφα καθορίζονται από τον πρόεδρο του ΓΕΕΑ κοινοποιούνται με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής. Οι αποφάσεις και ανακοινώσεις που αποτελούν αφετηρία άλλης προθεσμίας κοινοποιούνται με συστημένη επιστολή, εφόσον ο πρόεδρος του ΓΕΕΑ δεν ορίζει άλλως. Όλες οι άλλες ανακοινώσεις γίνονται με απλή επιστολή.
- 60 Από το γράμμα του κανόνα αυτού, ο οποίος αφορά το σύνολο των πράξεων που μπορούν να κοινοποιηθούν από το ΓΕΕΑ, προκύπτει ότι οι ρυθμίσεις που προβλέπει εφαρμόζονται μόνον όταν έχει αποφασιστεί να εφαρμοστεί η κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου. Δεν μπορεί να θεωρηθεί, καθόσον άλλως θα εστερούντο κάθε πρακτικής αποτελεσματικότητας οι λοιποί τρόποι κοινοποίησης που μνημονεύει ο κανόνας 61, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, εξαιρουμένης της κοινοποίησης με δημοσίευση στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων*, ότι το ΓΕΕΑ υποχρεούται να προβεί στην κοινοποίηση αποκλειστικά μέσω ταχυδρομείου για τις αποφάσεις οι οποίες αποτελούν αφετηρία προθεσμίας προσφυγής και για τις ανακοινώσεις που αποτελούν αφετηρία άλλης προθεσμίας, πράγμα το οποίο αφορά, αντιστοίχως, την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999 και την ανακοίνωση της 6ης Νοεμβρίου 1998.

- 61 Επομένως, ορθώς το ΓΕΕΑ προέβη στην κοινοποίηση των προαναφερθεισών πράξεων με τηλεομοιοτυπίες και πρέπει, συνεπώς, να εκτιμηθεί ο αποδεικτικός χαρακτήρας των σχετικών αποστολών με βάση τις συνθήκες χρησιμοποίησής του μέσου διαβίβασής αυτού καθεαυτό.
- 62 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υπετίθετο ότι η σύννομη κοινοποίηση της ανακοινώσεως της 6ης Νοεμβρίου 1998 και της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999 προϋπέθετε, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, διαβίβαση μέσω ταχυδρομείου σύμφωνα με τον κανόνα 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, η απουσία της οποίας εν προκειμένω δεν αμφισβητείται, θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί η ίδια ανάλυση.
- 63 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με τον κανόνα 68 του κανονισμού 2868/95, που τιτλοφορείται ρητώς «Πλημμελής κοινοποίηση», όταν ένα έγγραφο έχει παραληφθεί από τον παραλήπτη, ακόμη και αν το ΓΕΕΑ δεν είναι σε θέση να αποδείξει τη νομότυπη κοινοποίηση του εγγράφου ή ότι τηρήθηκαν οι διατάξεις περί κοινοποίησής, λογίζεται ότι το εν λόγω έγγραφο κοινοποιήθηκε κατά την ημερομηνία την οποία το ΓΕΕΑ θεωρεί ως ημερομηνία παραλαβής.
- 64 Η διάταξη αυτή, θεωρούμενη στο σύνολό της, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αναγνωρίζει στο ΓΕΕΑ τη δυνατότητα να προσδιορίζει την ημερομηνία κατά την οποία ένα έγγραφο περιήλθε στον παραλήπτη του, οσάκις δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι το έγγραφο αυτό κοινοποιήθηκε νομοτύπως ή όταν δεν έχουν τηρηθεί οι διατάξεις περί της κοινοποίησής του, και ότι προσδίδει στην απόδειξη αυτή τα έννομα αποτελέσματα σύννομης κοινοποίησής.
- 65 Δεδομένου ότι ο κανόνας 68 του κανονισμού 2868/95 δεν προβλέπει κάποιο συγκεκριμένο τύπο για την απόδειξη αυτή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ως τέτοια απόδειξη μπορεί να προσκομιστεί μια τηλεομοιοτυπία, εφόσον οι συνθήκες χρησιμοποίησής του μέσου αυτού διαβίβασής της προσδίδουν αποδεικτικό χαρακτήρα.

- 66 Το ΓΕΕΑ προσκόμισε κατά τη συζήτηση διάφορα παραρτήματα, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται μια επιστολή της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία το ΓΕΕΑ κοινοποίησε στην προσφεύγουσα την απόφαση 799/1999 του τμήματος ανακοπών της ίδιας ημερομηνίας και την ανακοίνωση της 6ης Νοεμβρίου 1998, έγγραφα στα οποία επισυνάπτονται οι αντίστοιχες αναφορές διαβιβάσεως με τηλεομοιοτυπία.
- 67 Η αναφορά διαβιβάσεως σχετικά με την κοινοποίηση της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999 περιέχει τις ακόλουθες ενδείξεις:
- «000433612221918» στη γραμμή «TELEFONO CONEXION» (τηλεφωνική επικοινωνία), που αντιστοιχεί στον αριθμό τηλεομοιοτυπικής συσκευής του γραφείου του εκπροσώπου της προσφεύγουσας, το οποίο αναγράφεται στο έντυπο αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, και περιέχει στην αρχή ένα «0» που αφορά επικοινωνία εκτός ΓΕΕΑ·
  - «DR. LINDMAYR» στη γραμμή «ID CONEXION» (αναγνώριση της επικοινωνίας), που ανήκει στο ίδιο δικηγορικό γραφείο στο οποίο ανήκει και ο Dr Secklehner, εκπρόσωπος της προσφεύγουσας·
  - «22/09 16:14», όσον αφορά την ημερομηνία και την ώρα της επικοινωνίας·
  - «9» όσον αφορά τον αριθμό διαβιβασθεισών σελίδων, που αντιστοιχεί πράγματι στις οκτώ σελίδες της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, στις οποίες προστίθεται η επιστολή κοινοποιήσεως της ίδιας ημερομηνίας·
  - «RESULTADO OK», που πιστοποιεί την ορθή αποστολή της τηλεομοιοτυπίας.

68 Η αναφορά διαβιβάσεως σχετικά με την επικοινωνία της 6ης Νοεμβρίου 1998 περιέχει τις ακόλουθες ενδείξεις:

— «036122221918» στη γραμμή «TELEFONO CONEXION» (τηλεφωνική επικοινωνία)·

— «DR. LINDMAYR» στη γραμμή «ID CONEXION» (αναγνώριση της επικοινωνίας)·

— «06/11 18:20» όσον αφορά την ημερομηνία και την ώρα της επικοινωνίας·

— «11» όσον αφορά τον αριθμό των διαβιβασθεισών σελίδων, που αντιστοιχεί πράγματι στο κείμενο της ανακοπής που κατέθεσε η παρεμβαίνουσα μαζί με την επιστολή του ΓΕΕΑ της 6ης Νοεμβρίου 1998, περί κοινοποίησης της ανακοπής και περί ενάρξεως προθεσμίας τριών μηνών για την υποβολή ενδεχομένων παρατηρήσεων·

— «RESULTADO OK», που πιστοποιεί την ορθή αποστολή της τηλεμοιοτυπίας.

69 Σχετικά με την αναφορά διαβιβάσεως που αφορά την κοινοποίηση της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, λόγω της συνδρομής των διαφόρων στοιχείων που απαριθμήθηκαν στη σκέψη 67 ανωτέρω και τα οποία αναφέρει το τμήμα προσφυγών στην απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2003 (βλ. σκέψεις 23 επ. της αποφάσεως), μπορεί να αναγνωριστεί αποδεικτικός χαρακτήρας στην αναφορά διαβιβάσεως που προσκόμισε το ΓΕΕΑ, παρατηρουμένου ότι η προσφεύγουσα δεν διατύπωσε, στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, καμία συγκεκριμένη αιτίαση κατά της εν λόγω αναφοράς, που να συνδέεται με τα στοιχεία που αυτή περιέχει.

- 70 Συναφώς, πρέπει να τονισθεί ότι, στον βαθμό που κάνει συλλήβδην αναφορά στα επιχειρήματα που περιέχονται στα έγγραφα τα οποία κατατέθηκαν στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής τόσο στην υπόθεση T-128/03 όσο και στην υπόθεση T-380/02 δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας και δεν μπορεί συνεπώς να ληφθεί υπόψη [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 1997, T-84/96, Cipeke κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-2081, σκέψη 33, και της 31ης Μαρτίου 2004, T-20/02, Interquell κατά ΓΕΕΑ — SCA Nutrition (HAPPY DOG), Συλλογή 2004, σ. II-1001, σκέψη 20].
- 71 Όσον αφορά την αναφορά διαβιβάσεως σχετικά με την ανακοίνωση της 6ης Νοεμβρίου 1998, αφενός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι πρόκειται για «εξαιρετικά αμφίβολο» έγγραφο, στον βαθμό που «το τμήμα που προηγείται του αριθμού τοπικής αναγνώρισης δεν μπορεί να αναγνωστεί λόγω επεμβάσεως με μολύβι».
- 72 Συναφώς, αρκεί να διαπιστωθεί ότι το έγγραφο που προσκόμισε η προσφεύγουσα ως παράρτημα της προσφυγής αποτελεί στην πραγματικότητα το αντίγραφο του πρωτοτύπου εγγράφου που εμφανίζεται στη σελίδα 40 του διοικητικού φακέλου της διαδικασίας που ακολουθήθηκε ενώπιον του ΓΕΕΑ και το οποίο περιέχει μια γραμμή από φωσφορίζοντα μαρκαδόρο που βρίσκεται απλώς δίπλα στον αριθμό «03612221918» και δεν καλύπτει κανένα στοιχείο.
- 73 Αφετέρου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τηλεφωνικό πρόθεμα της Αυστρίας, όπου βρίσκεται το γραφείο του εκπροσώπου της, δεν εμφανίζεται και ότι, παρά την ένδειξη «OK», είναι αδύνατο, υπό τις συνθήκες αυτές, να περιήλθε στον εκπρόσωπο αυτόν η τηλεομοιοτυπία.
- 74 Πρέπει να παρατηρηθεί, καταρχάς, ότι τόσο με την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 13ης Φεβρουαρίου 2003 όσο και με το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ διευκρινίστηκε ότι η αναφορά του ονόματος ενός από τους δικηγόρους του γραφείου που εκπροσωπεί την προσφεύγουσα, καθώς και ο αριθμός του παραλήπτη που εμφανίζεται στην αναφορά διαβιβάσεως αποτελούν συνέπεια ρυθμίσεως της τηλεομοιοτυπικής συσκευής-δέκτη. Τόσο με την προσφυγή της όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να μπορεί να αντικρούσει τον ισχυρισμό του ΓΕΕΑ.

- 75 Πρέπει εν τη συνεχεία και κυρίως να τονιστεί ότι το συμπέρασμα της προσφεύγουσας που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 73 ανωτέρω αντικρούεται από τις ίδιες τις δηλώσεις της στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.
- 76 Συγκεκριμένα, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου που αποσκοπούσε στην εξακρίβωση του παραδεκτού της προσφυγής στην υπόθεση T-380/02, η προσφεύγουσα ανέφερε ρητώς ότι είχε λάβει από το ΓΕΕΑ, με τηλεομοιοτυπία της 2ας Οκτωβρίου 2002, την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 26ης Σεπτεμβρίου 2002. Ο αριθμός όμως του παραλήπτη που εμφανίζεται στην αναφορά διαβιβάσεως σχετικά με την τηλεομοιοτυπία της 2ας Οκτωβρίου 2002 είναι ακριβώς ο ίδιος με εκείνον που αναγράφεται στην αναφορά διαβιβάσεως σχετικά με την τηλεομοιοτυπία της 6ης Νοεμβρίου 1998, ήτοι ο αριθμός «036122221918».
- 77 Επιπλέον, ο φάκελος που υποβλήθηκε στο Πρωτοδικείο περιέχει επίσης τέσσερις άλλες αναφορές διαβιβάσεως, με την ένδειξη του προαναφερθέντος αριθμού, που αφορούν τηλεομοιοτυπίες τις οποίες η προσφεύγουσα ουδέποτε αμφισβήτησε ότι έλαβε, ήτοι:
- την τηλεομοιοτυπία της 25ης Οκτωβρίου 2000, με την οποία το ΓΕΕΑ κοινοποίησε στην προσφεύγουσα την απόφαση του τμήματος ανακοπών της ίδιας ημερομηνίας, απορρίπτοντας την αίτησή της περί επαναφοράς των πράγματων στην προτέρα κατάσταση·
  - την τηλεομοιοτυπία της 21ης Δεκεμβρίου 2000, η οποία αποτελείται από μια επιστολή με την ίδια ημερομηνία του κ. Γερουλάκου, μέλους του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ, και η οποία αναφέρει στον εκπρόσωπο της προσφεύγουσας, σε απάντηση σε επιστολή του εκπροσώπου αυτού της 28ης Νοεμβρίου 2000, ότι το εν λόγω τμήμα δεν ήταν πλέον αρμόδιο να επέμβει στην υπό κρίση υπόθεση·
  - την τηλεομοιοτυπία της 2ας Αυγούστου 2002, με την οποία το ΓΕΕΑ κοινοποίησε στον εκπρόσωπο της προσφεύγουσας μια ανακοίνωση του εισηγητή του πρώτου τμήματος προσφυγών της ίδιας ημερομηνίας·

— την τηλεομοιοτυπία της 17ης Οκτωβρίου 2002, με την οποία το ΓΕΕΑ διαβίβασε, προς ενημέρωση, στον εκπρόσωπο της προσφεύγουσας μια ανακοίνωση του εισηγητή του πρώτου τμήματος προσφυγών απευθυνόμενη στον εκπρόσωπο της ανακόπτουσας.

- 78 Έτσι, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αναγραφή του τηλεφωνικού προθέματος της Αυστρίας στις αναφορές διαβιβάσεως δεν συνιστά αναγκαίο στοιχείο για τη διαπίστωση επιτυχούς διαβιβάσεως των τηλεομοιοτυπιών με παραλήπτη τον εκπρόσωπο της προσφεύγουσας.
- 79 Πρέπει επιπλέον να τονιστεί ότι δεν αμφισβητείται ότι, στο πλαίσιο των διαδικασιών καταχώρισεως του αιτηθέντος κοινοτικού σήματος, ανακοπής κατά της αιτήσεως καταχώρισεως και προσφυγής κατά αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, η προσφεύγουσα έλαβε μεγάλο αριθμό τηλεομοιοτυπιών, τόσο πριν όσο και μετά τις τέσσερις τηλεομοιοτυπίες τις οποίες ισχυρίζεται ότι ουδέποτε έλαβε κατά τη διάρκεια και μόνο της διαδικασίας ανακοπής.
- 80 Όσον αφορά, τελικώς, τις δύο άλλες τηλεομοιοτυπίες που η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν έλαβε, ήτοι εκείνες της 3ης Ιουνίου 1999 και της 11ης Ιανουαρίου 2000 (βλ. ανωτέρω σκέψη 33), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ΓΕΕΑ προσκόμισε επίσης αναφορές διαβιβάσεως που περιέχουν στοιχεία τα οποία τους προσδίδουν αποδεικτικό χαρακτήρα.
- 81 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το ΓΕΕΑ απέδειξε επαρκώς κατά νόμο, μεταξύ άλλων, την εκ μέρους της προσφεύγουσας παραλαβή, στις 6 Νοεμβρίου 1998, της ανακοινώσεως της ίδιας ημερομηνίας που αφορούσε κοινοποίηση της ανακοπής και έναρξη προθεσμίας τριών μηνών για την υποβολή ενδεχομένων παρατηρήσεων και, στις 22 Σεπτεμβρίου 1999, της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών της ίδιας ημερομηνίας και της συνοδευτικής επιστολής με την επισήμανση ότι κατά της αποφάσεως αυτής μπορεί να ασκηθεί προσφυγή εντός προθεσμίας δύο μηνών από της ημέρας της κοινοποιήσεως.

- 82 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορούν να αναιρέσουν τα γενικής φύσεως επιχειρήματα και μόνον της προσφεύγουσας όσον αφορά τα υποτιθέμενα διδάγματα της «εμπειρίας», από την οποία προκύπτει ότι μια αναφορά επιβεβαιώνουσα την εκπομπή μπορεί να εκτυπωθεί από τη συσκευή-πομπό, μολονότι η τηλεμοιοτυπία δεν περιήλθε στον παραλήπτη της.
- 83 Η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει, εξάλλου, καμία ένδειξη βάσει της οποίας να μπορεί να υποτεθεί ότι οι αναφορές διαβιβάσεως που προσκόμισε το ΓΕΕΑ, ειδικότερα δεν εκείνες που αφορούν τις τηλεμοιοτυπίες της 6ης Νοεμβρίου 1998 και της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, δεν συνδέονται με τα έγγραφα που αποτελούν το αντικείμενο της διαβιβάσεως. Αντιθέτως, διαπιστώθηκε ανωτέρω ότι ο συνολικός αριθμός των σελίδων που απαρτίζουν κάθε διαβιβασθέν έγγραφο αντιστοιχεί στις ενδείξεις που εμφανίζονται στις προαναφερθείσες αναφορές διαβιβάσεως.
- 84 Πρέπει, εξάλλου, να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα, όταν κλήθηκε από το τμήμα προσφυγών στις 2 Αυγούστου 2002 να προσκομίσει κάθε στοιχείο που θα μπορούσε να αποδείξει την έλλειψη κοινοποιήσεως της ανακοινώσεως της 6ης Νοεμβρίου 1998 και της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, δεν προσκόμισε, όπως τονίζει το εν λόγω τμήμα με την απόφασή του της 13ης Φεβρουαρίου 2003, κανένα αποδεικτικό προς τούτο στοιχείο και, ειδικότερα, δεν προσκόμισε, όπως της είχε ζητηθεί, τα αντίγραφα των ημερολογίων εκπομπής και λήψεως της τηλεμοιοτυπικής συσκευής της όσον αφορά τις επίμαχες ημέρες και ούτε καν ανέφερε τους λόγους που την εμπόδισαν να το πράξει. Μόνο με το δικόγραφο της προσφυγής στην υπόθεση Τ-128/03 η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, για πρώτη φορά, ότι η τηλεμοιοτυπική συσκευή του εκπροσώπου της δεν ήταν, κατά την περίοδο εκείνη, ρυθμισμένη κατά τρόπο ώστε να μπορεί να εκδίδει ημερήσιες αναφορές.
- 85 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεδομένου του αποδεικτικού χαρακτήρα των αναφορών διαβιβάσεως που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 67 και 68 ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί, αφενός, ότι η κοινοποίηση με τηλεμοιοτυπία της ανακοινώσεως της 6ης Νοεμβρίου 1998, περί κινήσεως της προθεσμίας των τριών μηνών για την υποβολή ενδεχομένων παρατηρήσεων, αποτέλεσε πράγματι την αφετηρία της εν λόγω προθεσμίας της οποίας η λήξη, στις 6 Φεβρουαρίου 1999, αποτελεί το σημείο αφετηρίας της προθεσμίας ενός έτους που προβλέπεται για την υποβολή της

αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση. Αντίθετα προς τη θέση την οποία υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι δηλαδή η προθεσμία του ενός έτους άρχισε να τρέχει από την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, η «μη τηρηθείσα προθεσμία» κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 δεν μπορεί να νοηθεί ως «χρονικό διάστημα», χωρίς προκαθορισμένη λήξη, το οποίο αντιστοιχεί, εν προκειμένω, στο χρονικό διάστημα που διανύθηκε μέχρι την προαναφερθείσα απόφαση.

86 Δεδομένου ότι η αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση κατατέθηκε στις 26 Ιουνίου 2000, ήτοι ένα και πλέον έτος μετά τη λήξη, στις 6 Φεβρουαρίου 1999, της μη τηρηθείσας προθεσμίας των τριών μηνών, ορθώς συνεπώς το τμήμα προσφυγών, με την απόφασή του της 26ης Σεπτεμβρίου 2002, απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών της 25ης Οκτωβρίου 2000, με την οποία απορρίφθηκε η εν λόγω αίτηση ως μη υποβληθείσα εντός της προθεσμίας του ενός έτους που προβλέπει το άρθρο 78, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94.

87 Πρέπει να θεωρηθεί, αφετέρου, ότι η κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, αποτέλεσε πράγματι την αφετηρία της προθεσμίας προσφυγής των δύο μηνών, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, και ότι η εν λόγω προθεσμία έληξε στις 22 Νοεμβρίου 1999. Δεν αμφισβητείται όμως ότι η προσφεύγουσα άσκησε την προσφυγή της και κατέβαλε το τέλος προσφυγής μόλις στις 26 Ιουνίου 2000, ήτοι εκπρόθεσμα.

88 Το τελευταίο αυτό συμπέρασμα καθιστά αλυσιτελή την αιτίαση της προσφεύγουσας την οποία προβάλλει προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών της 3ης Φεβρουαρίου 2003 «ή/και» της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών της 13ης Μαρτίου 2003 και η οποία αντλείται από παράβαση του κανόνα 53 του κανονισμού 2868/95.

- 89 Δεν αμφισβητείται ότι το τμήμα προσφυγών, αφού απέρριψε, με την απόφασή του της 13ης Φεβρουαρίου 2003, την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα ως εκπρόθεσμη και συνεπώς απαράδεκτη, εξέδωσε, στις 13 Μαρτίου 2003, απόφαση με την οποία όχι μόνο διόρθωσε τις εσφαλμένες ημερομηνίες ορισμένων πράξεων, αλλά υιοθέτησε ένα νέο λόγο απορρίψεως, ήτοι την καταβολή του τέλους προσφυγής μετά τη λήξη της προθεσμίας προσφυγής, και, κατά συνέπεια, ένα νέο διατακτικό, καθόσον η προσφυγή θεωρήθηκε ως μη ασκηθείσα, πράγμα το οποίο συνεπάγεται την επιστροφή του εν λόγω τέλους κατ' εφαρμογήν του κανόνα 49, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95.
- 90 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών, πράττοντας τούτο, παρέβη τον κανόνα 53 του κανονισμού 2868/95 που επιτρέπει μόνο τις διορθώσεις των προφανών ανακρίβειών.
- 91 Πέραν του γεγονότος ότι ο κανόνας 49 του κανονισμού 2868/95 αφορά, συμπεριλαμβανομένης της παραγράφου του 3, την «απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης», πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι λύσεις που υιοθέτησε διαδοχικά το τμήμα προσφυγών εκφράζουν αμφότερες μια θετική απάντηση σε μια κοινή προβληματική, εν προκειμένω στο ερώτημα αν η προσφεύγουσα ενήργησε ή όχι, στο πλαίσιο της προσφυγής της κατά της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, εκπρόθεσμα, τούτο δε με γνώμονα την ίδια προθεσμία των δύο μηνών που καθορίζει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94.
- 92 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ανεξάρτητα από το αν θα θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών εξέδωσε ή όχι την απόφαση της 13ης Μαρτίου 2003 κατά παράβαση του άρθρου 53 του κανονισμού 2868/95, εναπέκειτο, εν πάση περιπτώσει, στην προσφεύγουσα να αποδείξει ότι κακώς το εν λόγω τμήμα θεώρησε ότι δεν είχε ασκήσει την προσφυγή ούτε καταβάλει το σχετικό τέλος εντός της προθεσμίας που καθορίζει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, πράγμα το οποίο αυτή δεν έπραξε, όπως διαπιστώθηκε στις σκέψεις 53 έως 87 ανωτέρω.

- 93 Προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών της 13ης Φεβρουαρίου 2003 «ή/και» της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών της 13ης Μαρτίου 2003, η προσφεύγουσα προβάλλει ακόμη μία αιτίαση αντλούμενη από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, υπό την έννοια ότι κατά την ημερομηνία ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής εξακολουθούσε να μην της έχει επιτραπεί η πρόσβαση στον φάκελο της διαδικασίας ανακοπής, την οποία ζήτησε ήδη από τις 26 Ιουνίου 2000, κατόπιν δε στις 12 Ιουλίου 2002.
- 94 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας αποτελεί θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου, δυνάμει της οποίας οι αποδέκτες των αποφάσεων των δημοσίων αρχών που θίγουν σε σημαντικό βαθμό τα συμφέροντά τους πρέπει να είναι σε θέση να γνωστοποιούν επωφελώς την άποψή τους [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2000, T-122/99, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Μορφή σαπουνιού), Συλλογή 2000, σ. II-265, σκέψη 42· της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 21· και T-79/00, Rewe-Zentral κατά ΓΕΕΑ (LITE), Συλλογή 2002, σ. II-705, σκέψη 14].
- 95 Εξάλλου, η αρχή της προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας καθιερώνεται στο άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με το οποίο οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση (προπαρατεθείσες αποφάσεις «Μορφή σαπουνιού», σκέψη 40· EUROCOOL, σκέψη 20, και LITE, σκέψη 13), αυτή δε η διάταξη αφορά τόσο τους πραγματικούς όσο και τους νομικούς λόγους, καθώς και τα αποδεικτικά στοιχεία [απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2003, T-16/02, Audi κατά ΓΕΕΑ (TDI), Συλλογή 2003, σ. II-5167, σκέψη 71].
- 96 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στις 2 Αυγούστου 2002, το ΓΕΕΑ διαβίβασε στην προσφεύγουσα τις εκτυπωθείσες από τηλεομοιοτυπική συσκευή αναφορές ορθής διαβιβάσεως της ανακοινώσεως της 6ης Νοεμβρίου 1998, περί κοινοποιήσεως της ανακοπής, και κυρίως της αποφάσεως 799/1999 του τμήματος ανακοπών, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, και κάλεσε την προσφεύγουσα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των εγγράφων αυτών, πράγμα το οποίο η τελευταία αυτή έπραξε με επιστολή της 2ας Οκτωβρίου 2002.

- 97 Έτσι, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα έλαβε γνώση του πραγματικού στοιχείου που συνιστά το έρεισμα των αποφάσεων του ΓΕΕΑ της 13ης Φεβρουαρίου και της 13ης Μαρτίου 2003 και γνωστοποίησε επωφελώς την άποψή της επ' αυτού, οπότε δεν μπορεί εγκύρως να προβάλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Το γεγονός ότι έλαβε στις 4 Ιουλίου 2003, συνεπώς δε μετά την άσκηση της προσφυγής της στην υπόθεση T-128/03, και άλλα έγγραφα από τον φάκελο της διαδικασίας ανακοπής, μεταξύ των οποίων, κυρίως, τις τηλεομοιοτυπίες της 3ης Ιουνίου 1999 και της 11ης Ιανουαρίου 2000 τις οποίες ισχυρίζεται ότι δεν έλαβε στις ημερομηνίες αυτές, δεν ασκεί, συνεπώς, καμία επιρροή.
- 98 Πρέπει, τέλος, να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα επικαλείται το γεγονός ότι το τμήμα ανακοπών, με την απόφασή του της 25ης Οκτωβρίου 2000, δεν απεφάνθη επί της αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, καθόσον αφορά τη μη τήρηση της προθεσμίας προσφυγής κατά της αποφάσεως του εν λόγω τμήματος της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, και ότι εξακολουθεί να αναμένει την έκδοση αποφάσεως επί του σημείου αυτού.
- 99 Στην πραγματικότητα, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι είναι αναρμόδιο, βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, να αποφανθεί επί του τμήματος αυτού της αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, θεωρώντας ότι μόνο τα τμήματα προσφυγών μπορούσαν να αποφανθούν επί του τμήματος αυτού.
- 100 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν αντιτάχθηκε στη λύση αυτή. Έτσι, ζήτησε από το ΓΕΕΑ, με επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 2000, να εκδοθεί απόφαση από τμήμα προσφυγών επί της αιτήσεως επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση καθόσον αυτή αφορά τη μη τήρηση της προθεσμίας

προσφυγής κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών της 22ας Σεπτεμβρίου 1999. Επιπλέον, η σύνοψη της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας που περιλαμβάνεται στην απόφαση του τμήματος προσφυγών της 26ης Σεπτεμβρίου 2002, με την οποία κρίθηκε η προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών της 25ης Οκτωβρίου 2000, δεν περιέχει συναφώς καμία αναφορά.

- 101 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η κατάσταση που διαλαμβάνεται στη σκέψη 98 ανωτέρω δεν αντιστοιχεί στο αντικείμενο της διαφοράς στην υπόθεση T-128/03 και ότι η απλή επίκλησή της από την προσφεύγουσα, χωρίς άλλες σαφείς και ακριβείς ενδείξεις όσον αφορά ενδεχόμενη παράβαση κάποιας διατάξεως του κανονισμού 40/94 ή του κανονισμού 2868/95, δεν μπορεί να θεωρηθεί λόγος ακυρώσεως, ούτε στην υπόθεση T-128/03 ούτε στην υπόθεση T-380/02.
- 102 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι προσφυγές που άσκησε η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 103 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου. Αντιθέτως, δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα δεν διατύπωσε με το υπόμνημα αντικρούσεως αίτημα σχετικό με τα δικαστικά έξοδα, θα φέρει τα δικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.**

- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).**

- 3) Η Chipita International SA φέρει τα δικά της έξοδα.**

Βηλαράς

Martins Ribeiro

Jürimäe

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Απριλίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

M. Βηλαράς